

نرنتر شيواڌاري بنني ڪا ساڌن - ”چار پرڪار ڪي شيوائين“

آڄ وشو ڪلياڻڪاري، وشو شيواڌاري باپ اپني وشو شيواڌاري، سهيوڳي سرو بچون ڪو ديك رهي ٿي ڪ هرايڪ بچا نرنتر سهج يوڳي ڪي ساڌن ساڌن نرنتر شيواڌاري ڪهان تڪ بنني هئ؟ ڪيونڪ ياد اؤر شيوا، دونو ڪا بئلس سڌا برهمڻ جيون ۾ باپ دادا اؤر سرو سريشت برهمڻ آتمائون دواران بليسنگ ڪا پاتر بناتا هئ. اس سنگر يڱ پر هين برهمڻ جيون ۾ پرماتر آشيروادين اؤر برهمڻ پريوار ڪي آشيروادين پراپت هوتي هئ. اس ليئي اس چوڻي سي جيون ۾ سرو پراپتيان اؤر سڌاڪال ڪي پراپتيان سهج پراپت هوتي هئ. اس سنگر يڱ ڪو وشيش ”بليسنگ يڱ“ ڪهه سڪتي هئ، اس ليئي هين اس يڱ ڪو مهان يڱ ڪهتي هئ. سيمر باپ هر سريشت ڪرم، هر سريشت سنڪلپ ڪي آڌار پر هر برهمڻ بچي ڪو هر سميه دل سين آشيرواد ديتي رهي هئ. يهه برهمڻ جيون پرماتر آشيرواد ڪي پالنا سين وڌي ڪو پراپت هوني والي جيون هئ. يولانائت باپ سرو آشيرواد ڪي جهوليان گلي دل سين بچون ڪو دي رهي هئ. ليڪن يهه سرو آشيرواد ليني ڪا آڌار - ”ياد اؤر شيوا ڪا بئلس هئ.“ اگر نرنتر يوڳي هئ تو ساڌن ساڌن نرنتر شيواڌاري پي هئ. شيوا ڪا مهتو سڌا ٻڌي ۾ رهتا هئ؟

ڪئين بچي سمجهتي هئ، شيوا ڪا جب چانس ملتا هئ وا ڪوئي ساڌن وا سميه جب ملتا هئ تب هين شيوا ڪرتي هئ. ليڪن باپ دادا جيئي ياد نرنتر، سهج انيو ڪراتي هئ، وئسي شيوا پي نرنتر اؤر سهج هو سڪتي هئ. تو آڄ باپ دادا شيواڌاري بچون ڪي شيوا ڪا چارٽ ديك رها ٿا. جب تڪ نرنتر شيواڌاري نهين بنني تب تڪ سڌا ڪي آشيرواد ڪي انيو نهين بن سڪتي. جيئي سميه پرماتر، شيوا ڪي چانس پرماتر، پروگرام پرماتر شيوا ڪرتي هو، اس سميه شيوا ڪي قل سوروپ باپ ڪي، پريوار ڪي آشيرواد وا سڌلنا پراپت ڪرتي هو ليڪن سڌاڪال ڪي ليئي نهين. اس ليئي ڪي آشيرواد ڪي ڪارڻ سهج سو وا شيوا ۾ انتي انيو ڪرتي هو اؤر ڪي محنت ڪي باد سڌلنا انيو ڪرتي هو ڪيونڪ نرنتر ياد اؤر شيوا ڪا بئلس نهين هئ. نرنتر شيواڌاري ڪئي بن سڪتي، آڄ اس شيوا ڪا مهتو سڌا رهي هئ.

ساري دن ۾ ڀن ڀن پرڪار سين شيوا ڪر سڪتي هو. اسر ايڪ هئ - سو ڪي شيوا آرٿات سو ڪي اوپر سمپن اؤر سمپورڻ بنني ڪا سڌا ائينشن رڪنا. آپڪي اس پڙهائي ڪي جو مڪيه سبجيڪٽ هئ، ان سڀ ۾ اپني ڪو پاس وٽ آنر بنانا هئ. اسر گيان سوروپ، ياد سوروپ، ڌارٿا سوروپ - سڀ ۾ سمپن بننا هئ. يهه سو شيوا سڌا ٻڌي ۾ رهي. يهه سو شيوا سته هين آپڪي سمپن سوروپ دواران شيوا ڪراتي رهي هئ ليڪن اسڪي وڌي هئ - ائينشن اؤر چيڪنگ. سو ڪي چيڪنگ ڪرني هئ، دوسرون ڪي نهين ڪرني. دوسري هئ - وشو شيوا جو ڀن ڀن ساڌنون دواران، ڀن ڀن وڌي سين، واڻي دواران وا سنڀنڌ سمپرڪ دواران ڪرتي هو. يهه تو سڀ آچي طرح سين جانتي هئ. تيسري هئ - يگيه شيوا جو تن اؤر ڌن دواران ڪر رهي هو.

چوڻي هئ - منسا شيوا. اپني شپ پاونا، سريشت ڪامنا، سريشت ورتي، سريشت واٽبريشن دواران ڪسي پي آستان پر رهي هوئي انيڪ آتمائون ڪي شيوا ڪر سڪتي هو. اسڪي وڌي هئ - لائيت هائوس، مائيت هائوس بننا. لائيت هائوس ايڪ هين آستان پر اسٽت هوتي دور دور ڪي

شيوا ڪرتي هئ. اُٿسي آپ سڀي ايڪ آستان پر هوتي اُنڪون ڪي شيوا آرٿ نِمت بن سڪتي هو. اتنا شڪتيون ڪا خزانو جمع هئ تو سهج ڪر سڪتي هو. اِسپر اِسٿول ساڌن وا چانس وا سميه ڪي پرابلم نهين هئ. صرف لائيت مائيت سين سمپن بنني ڪي آوشيڪتا هئ. سڌا من ٻڌي وٿرٿ سوچني سين مُڪت هونا چاهيئي، ”من مناڀو“ ڪي منتر ڪا سهج سوروپ هونا چاهيئي. يهه چارون پرڪار ڪي شيوا ڪيا نرنتر شيواڌاري نهين بناء سڪتي؟ چارون هين شيوا ۾ سين هر سميه ڪوئي نه ڪوئي شيوا ڪرتي رهو تو سهج نرنتر شيواڌاري بن جائينگي اؤر نرنتر شيوائون پر اِپسٿت هوني ڪي ڪارڻ، سڌا بزي رهن ڪي ڪارڻ سهج ماياجيت بن جائينگي. چارون هين شيوائون ۾ سين جس سميه جو شيوا ڪر سڪتي هو وه ڪرو ليڪن شيوا سين ايڪ سيڪنڊ پي وچيت نهين رهو. 24 گھنٽا شيواڌاري بننا هئ. آڻ گھنٽي ڪي يوگي وا شيواڌاري نهين ليڪن نرنتر شيواڌاري. سهج هئ نان؟ اؤر نهين تو سَو ڪي شيوا تو اچي هئ. جس سميه جو چانس ملي، وه شيوا ڪر سڪتي هو. ڪئين بچي شري ڪي ڪارڻ وا سميه نه ملني ڪي ڪارڻ سمجهتي هئ ڪ هر تو شيوا ڪر نهين سڪتي هئ. ليڪن اُگر چار هين شيوائون ۾ سين ڪوئي پي شيوا ۾ وڌي پوروڪ بزي رهن هو تو شيوا ڪي سبجيڪٽ ۾ مارڪس جمع هوتي جاتي هئ اؤر يهه ملي هوئي نمبر فائينل رزلٽ ۾ جمع هو جائينگي. جئسي واڻي دواران شيوا ڪرني والون ڪي مارڪس جمع هوتي هئ، وئسي يگيه شيوا وا سَو ڪي شيوا وا منسا شيوا، اِنڪا پي اتنا هين مهتو هئ، اِسڪي پي اِتي نمبر جمع هونگي. هر پرڪار ڪي شيوا ڪي نمبر اِتي هين هئ. ليڪن جو چارون هين پرڪار ڪي شيوا ڪرتي اُسڪي اِتي نمبر جمع هوتي، جو ايڪ وا دو پرڪار ڪي شيوا ڪرتي، اُسڪي نمبر اُس اَنوسار جمع هوتي. ڦر پي، اُگر چار پرڪار ڪي نهين ڪر سڪتي، دو پرڪار ڪي ڪر سڪتي هئ تو پي نرنتر شيواڌاري هئ. تو نرنتر ڪي ڪارڻ نمبر ٻڌ جاتي هئ. اِس ليئي برهمڻ جيون آرٿات نرنتر شيواڌاري سهج يوگي.

جئسي ياد ڪا ائينشن رڪتي هو ڪ نرنتر رهي، سڌا ياد ڪا لِنڪ جُٽا رهي، وئسي شيوا ۾ پي سڌا لِنڪ جُٽا رهي. جئسي ياد ۾ پي پِن پِن اِسٿتي ڪا اَنِوُ ڪرتي هو، ڪي پي بيج روپ ڪا، ڪي فرشتا سوروپ ڪا، ڪي منن ڪا، ڪي روح رهاڻ ڪا ليڪن اِسٿتي پِن پِن هوتي پي ياد ڪي سبجيڪٽ ۾ نرنتر ياد ۾ گنئي هو. اُٿسي يهه پِن پِن شيوا ڪا روپ هو. ليڪن شيوا ڪي بنا جيون نهين. سَواسون سَواس ياد اؤر سَواسون سَواس شيوا هو، اِسڪو ڪهتي هئ بئلسنس. تب هين هر سميه بليسنڱ پراپت هوني ڪا اَنِوُ سڌا ڪرتي رهينگي اؤر دل سين سڌا سَته هين يهه آواز نڪلينگا ڪ آشيروادون سين پل رهي هئ، آشيرواد سين، اُڙتي ڪلا ڪي اَنِوُ سين اُڙ رهي هئ. محنت سين، يڏ سين چوٽ جائينگي. ”ڪيا“، ”ڪيُون“، ”ڪئسي“ - اِن پرسنون سين مُڪت هو سڌا پرسن رهينگي. سڦلتا سڌا جنم سڏ اڌڪار ڪي روپ ۾ اَنِوُ ڪرتي رهينگي. پتا نهين ڪيا هونگا. سڦلتا هونگي وا نهين هونگي، پتا نهين هر آگي چل سڪينگي وا نهين چل سڪينگي، يهه پتا نهين ڪا سنڪلپ پريورتن هو تب ”ماسٽر ترڪالدرشي اِسٿتي“ ڪا اَنِوُ ڪرينگي. ”وجئ هونئي پري هئ“ يهه نشچيه اؤر نشا سڌا اَنِوُ هونگا. يهي بليسنڱ ڪي نشانبان هئ. سمجها؟

برهمڻ جيون ۾، مهان يگ ۾ باپ دادا ڪي اڌڪاري بن ڦر پي محنت ڪرني پري، سڌا يڏ ڪي اِسٿتي ۾ هين جيون پنائين، يهه بچون ڪي محنت ڪي جيون باپ دادا سين ديڪي نهين

جاتي. اس ليئي نرنتر يوگي، نرنتر شيواڌاري بنو. سمجها؟ آڇا.

پراڻي بچون کي آشا پوري هو گئي نان. پاڻي کي شيوا ڪرني والي شيواڌاري بچون ڪو آفرين هئ جو انيڪ بچون کي آشائون ڪو پورڻ ڪرني ۾ رات دن سهيوگي هئ. نندراجيت پي بن گئي تو پر ڪرتي جيت پي بن گئي. تو مڌوبن کي شيواڌاريون ڪو، چاهي پلئن بناني والي، چاهي پاڻي لاني والي، چاهي آرام سين رسيو ڪر رهاني والي، پوجن سميه پر تيار ڪرني والي، جو پي پڻ پڻ شيوا کي نمت هئ، اُن سڀڪو ٿڻڪس دينا. باپ دادا تو دي هين رهي هئ. دنيا پاڻي پاڻي ڪر ڪي چلا رهي هئ اوڙ باپ کي بچي ڪتنا سهج ڪاريه چلا رهي هئ! باپ دادا سڀي شيواڌاري بچون کي شيوا ديڪتي رهندي هئ. ڪتنا آرام سين آپ لوگون ڪو مڌوبن نواسي نمت بن چانس دلا رهي هئ! آپ پي سهيوگي بني هو نان؟ جئسي وه سهيوگي بني هئ تو آپڪو اسڪا قل مل رها هئ، وئسي آپ سڀي پي هر ڪاريه ۾ جئسا سميه اسڪي پر ماڻ چلتي رهندي تو آپڪي سهيوگ ڪا قل اوڙ برهمڻون ڪو پي ملتا رهندي.

باپ دادا مُشڪرا رهي ٿي - ستيگ ۾ دؤد کي نديان بهيندي ليڪن سنگر پر پاڻي، گيهه تو بن گيا نان. گيهه کي ندي نلڪي ۾ آ رهي هئ. پاڻي گيهه بن گيا تو اُمليه هو گيا نان. اسي وڌي سين انيڪون ڪو چانس ديتي رهندي. ڦر پي ديڪو، دنيا ۾ اوڙ آپ برهمڻون ۾ آنتر هئ نان. ڪئين آستانون سين ڦر پي آپ لوگون ڪو بهت آرام هئ اوڙ آڀياس پي هو رها هئ. اس ليئي رازيڪت بن هر پرستي ۾ راضي رهي ڪا آڀياس بڌاتي چلو. آڇا.

سرو نرنتر يوگي، نرنتر شيواڌاري سريشت آتمائون ڪو، سدا ترڪالدرهي بن سڦلتا کي اڌڪار ڪو انيو ڪرني والي، سدا پرسنچت، سنتشت، سريشت آتمائون ڪو، هر سيڪند بليسنگ کي انيو ڪرني والي بچون ڪو وڌاتا، ورداتا باپ دادا ڪا يادپيار اوڙ نمستي.

دادِي جي سين:- سنڪلپ ڪيئا اوڙ سرو ڪو سريشت سنڪلپ ڪا قل مل گيا. ڪتني آشيروادون کي مالها پرتي هئ! جو نمت بنتي هئ انهن کي پي، باپ کي ساڻ ساڻ گُڻ تو گاتي هئ نان! اس ليئي تو باپ کي ساڻ بچون کي پي پوجا هوتي هئ، اڪيلي باپ کي نهين هوتي. سڀي ڪو ڪتني خوشي پراپت هو رهي هئ! يه آشيروادون کي مالهاين پڙتي ۾ مالهائون کي اڌڪاري بناتي هئ!

پارٿيون سين اويڪت باپ دادا کي ملاقات:- (1) آپ سڀي سريشت آتمائين سڀي پياس ٻُجهاني والي هو نان؟ وه هئ استول جل اوڙ آپڪي پاس هئ، ”گيان امبرت“. جل آلپڪال کي پياس ٻُجهاءِ ترپت آتما بنا ديتا هئ. تو سرو آتمائون ڪو امبرت دواران ترپت ڪرني کي نمت بني هوئي هو نان. يه اُمنگ سدا رهتا هئ؟ ڪيونڪ پياس ٻُجهانا، يه مهان پُڄ هئ. پياسي کي پياس ٻُجهاني والي ڪو پُڄ آتما ڪهتي هئ. آپ پي مهان پُڄ آتما بن سڀي کي پياس ٻُجهاتي والي هو. جئسي پياس سين منش ترقتي هئ، اُگر پاڻي نه ملي تو پياس سين ترقيبندي نان! اُتسي گيان امبرت نه ملني سين آتمائين دڪ آشانتي ۾ ترقي رهي هئ. تو اُنڪو گيان امبرت ديڪر پياس ٻُجهاني والي پُڄ آتمائين هو. تو پُڄ ڪا خاڻا انيڪ جنمون کي ليئي جمع ڪر رهي هو نان؟ ايڪ جنر ۾ هين انيڪ جنمون ڪا خاڻا، انيڪ جنمون کي ليئي جمع ڪر رهي هو نان؟

ايڪ جنم ۾ هيٺ اٺيڪ جنمون ڪا خاڻا جمع هوندا هئا. تو آڀ نين اٺنا جمع ڪر ليٿا هئا؟ اٺني مالامال بن ڪئي جو اڙون ڪو پي بانٺ سگهي هون! اٺني ليٿي پي جمع ڪيٿا اڙ دوسرون ڪو پي ديني والي داتا بني. تو سدا يهه چيڪ ڪرو ڪ ساري دن ۾ پڻج آتما بني، پڻج ڪا ڪاريه ڪيٿا يا صرف اٺني ليٿي هيٺ ڪايا- پيٿا مڙج ڪيٿا؟ جمع ڪرني والي ڪو سمجهدار ڪها جاتا هئا، جو ڪمائي اڙ ڪائي اُڪو سمجهدار نهين ڪهينگي. جئسي پوجن ڪاني ڪي ليٿي فرصت نڪالتي هو ڪيونڪ آوشيڪ هئا، اُٿسي يهه پڻج ڪا ڪاريه ڪرنا پي آوشيڪ هئا. تو سدا هيٺ پڻج آتما هو، ڪي ڪي ڪي ڪي نهين. چانس ملي تو ڪرين، نهين. چانس ليٿا هئا. سميه ملينگا نهين، سميه نڪالنا هئا، تب جمع ڪر سگهينگي. اس سميه جتنا پي پاڳيه ڪي لڪير ڪينچني چاهو، اُٺنا ڪينچ سگهي هو ڪيونڪ باپ پاڳيه وڌاڻا اڙ ورداتا هئا. سریشٽ ناليچ ڪي قلم باپ نين اٺني بچون ڪو دي دي هئا. اس قلم سين جتني لمبي لڪير ڪينچني چاهو، ڪينچ سگهي هو. اچا.

2- سڀي راج رشي هو نان؟ راج اَرٿات اڌڪاري اڙ رشي اَرٿات تپسوي. تپسيا ڪا ٻل سهج پريورتن ڪراني ڪا آڌار هئا. پرماتمر لڳن سين سِير ڪو اڙ وشو ڪو سدا ڪي ليٿي نروگهن بنا سگهي هئا. نروگهن بنا اڙ نروگهن بنانا، يهي شيوا ڪرتي هو نان. اٺيڪ پرڪار ڪي وگهنون سين سرو آتمائون ڪو مُڪت ڪرني والي هو. تو جيون مُڪت ڪا وردان باپ سين ليڪر اڙون ڪو دلاني والي هو نان. نربنڌن اَرٿات جيون مُڪت.

3- همڻي بچي مدد باپ. بچون ڪي همٿ پر سدا باپ ڪي مدد پدمڻا پراپت هوتي هئا. بوجهه تو باپ ڪي اوپر هئا. ليڪن ٿرسٽي بن سدا باپ ڪي ياد سين آڱي ٻڌتي رهو. باپ ڪي ياد هيٺ چترچايا هئا. پچلا حساب موڻي هئا ليڪن باپ ڪي مدد سين ڪانٽا بن جاتا هئا. پرستتيان آني ضرور هئا ڪيونڪ سڀ ڪچ يهان هيٺ چڪتو ڪرنا هئا. ليڪن باپ ڪي مدد ڪانٽا بنا ديني هئا، بڙي بات ڪو چوٽا بنا ديني هئا ڪيونڪ بڙا باپ ساٿ هئا. سدا نشچيه سين آڱي ٻڌتي رهو. هر قدم ۾ ٿرسٽي، ٿرسٽي اَرٿات سڀ ڪچ تيرا، ميراپن سماپت. گرهنستي اَرٿات ميرا. تيرا هونگا تو بڙي بات چوٽي هو جائينگي اڙ ميرا هونگا تو چوٽي بات بڙي هو جائينگي. تيراپن هلڪا بناتا هئا اڙ ميراپن پارِي بناتا هئا. تو جب پي پارِي اُٺيو ڪرو تو چيڪ ڪرو ڪ ڪهان ميراپن تو نهين. ميري ڪو تيري ۾ بدلي ڪر دو تو اُسي گهڙي هلڪي هو جائينگي، سارا بوجهه ايڪ سيڪنڊ ۾ سماپت هو جائينگا. اچا.

وردان - سنتشتا ڪي وشيشٽا وا سریشٽا دواران سرو ڪي اِشت بنني والي ورداني مورت پو

جو سدا سِير سين اڙ سرو سين سنتشت رهندي هئا وهي اٺيڪ آتمائون ڪي اِشت و اِشت ديوتا بن سگهي هئا. سڀ سين بڙي سين بڙا گُڻ ڪهو، دان ڪهو يا وشيشٽا وا سریشٽا ڪهو وه سنتشتا هيٺ هئا. سنتشت آتما هيٺ پريو پري، لوڪ پريه اڙ سِير پريه هوتي هئا. اُٿسي سنتشت آتما هيٺ ورداني روپ ۾ پرسڌ هونگي. اُٺي اُٺ ڪي سميه ۾ مهاداني سين پي زياده ورداني روپ دواران شيوا هونگي.

سلوگن - وجئي رتن وه هئا جسڪي مستڪ پر سدا وجئ ڪا تلڪ چمڪتا هو.